

ÉVKÖZI 29. VASÁRNAP
A MISSZIÓK VASÁRNAPJA

A év

1– 4 oldal

Olv.: Iz 45,1,4-6 – 1Tessz 1,1-5b – Mt 22,15-21
 Szabad-e adót fizetni a császárnak?

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Ma több szempontból is nagyon össze kell szedni magunkat, amikor a szentmiseáldozat bemutatására készülünk. **Hármas munkaszüneti nap van**, ilyenkor kiürülnek a templomok és egyre kevesebben vannak olyanok, akik ezeken a napokon a vallási kötelezettségüknek, elhivatottságuknak is eleget tesznek!

Ezt a szentmisét **papi és szerzetesi hivatásokért** ajánljuk fel, azért imádkozunk, hogy legyenek ilyen hivatások! Igen nagy szükségünk lenne olyan papokra és szerzetesekre, akik vissza tudják téríteni nemzetünket az igaz hit világába! Most **nemzeti ünnepünkre készülünk**, keresztény múltunkra is gondolunk. A mai perselygyűjtést a **missziók javára** fordítjuk. Rómában jól tudják, hol van a helye ennek a pénznek és Isten ügyének szolgálatába rendelik.

***Kérjük az Isten kegyelmét őszinte bűnbánó szívvel,
 hogy Isten ügyének szolgálatába tudjuk rendelni az életünket!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Nem kell csodálkozni, hogy mi emberek **kettős világban élünk**. Először arra gondoltam, hogy talán így fogalmazok: két világban élünk. De ez a két világ annyira összetartozik és összeshövedik, hogy ezért inkább a kettős világ megfogalmazást választom.

***Mi az, hogy a császár, vagy az Isten?
 Ha a mai világra vetítjük ki ezt a történetet:
 Mi az, hogy a világ, vagy az Isten?***

Amikor ezt a kettősséget értelmezik az emberek, akkor általában a világgal kapcsolatosan foglalkoznak a kérdéssel, **Istennel sokkal kevésbé foglalkoznak**. Sokszor még a hívő emberek is úgy gondolják: Isten igen, hiszünk az Istenben, van Isten. Isten nem szokott úgy odacsapni, mint a világi hatóságok. Valamiképpen az van az emberekben: jó-jó, ha van is Isten, akkor az Isten jó Isten, a szeretet Istene. Akinek nincs Isten, az a kérdéssel nem is foglalkozik.

Az emberek sokkal inkább foglalkoznak általában azzal a világgal, amelyben élünk, amelyben éljük a mindennapjainkat. Vannak, akik azt mondják, hogy ez a világ mindenestől rossz. Különösen **a régi világban** volt ez központi téma: **a világ olyan rossz**, hogy ebből a világból jobb elmenekülni, hátrahagyni, magunk mögött hagyni és inkább a magányba zárkozni.

Ma az ellenkezője van: ez a világ nagyon jó, ebbe a világba nagyon beleszerettünk mi emberek. Nincs ennek a világnak szüksége Istenre. Ha valamiképpen megjelenik az Isten, akárcsak a gondolataiban valakinek, a keresztények hitében, akkor ez az Isten igényes, ennek az Istennek vannak élénk helyezett értékei és azt várja el, hogy ezekhez igazodjunk.

Az e világi világ börtöne

Ha körülnézünk országunkban, Európában, a civilizált világban, amely a keresztény Európából nőtt ki, akkor azt kell mondani: az Isten elhanyagolható valóság. Azon is érdemes elgondolkodni:

***Ha az isteni világ horizontját egyszerűen elsöpörjük,
akkor vajon mi marad nekünk, embereknek
ebből az e világi világból?***

Akkor ez az e világi világ beszorít bennünket. Ez az e világi világ elveszíti perspektíváját az emberek számára. Sok gondot, problémát jelenthet az a börtön, amibe ez a világ be tud bennünket zárni. Ha nem így lenne, akkor nem lenne annyi panasz, nem lenne annyi elégedetlenség!

Hamis a kérdés:

A császár, vagy az Isten. A világ, vagy az Isten.

A kérdéssel kapcsolatosan:

Aki csak az egyiket választja, az a másikat megtagadja!

Aki csak a világot választja, annak számára nincs Isten!

Aki csak az Istent választja, annak számára a világ elhanyagolható valóság lesz!

Kettős világban élünk

Ebben a világban vannak ***feladataink!***

Ha az Isten felé fordulunk, akkor Istennel kapcsolatosan vannak ***kötelezettségeink!***

Így is mondhatnám: a vallással kapcsolatosan vannak kötelezettségeink!

Már itt is felsejlik az ember problémája: E világi feladatok?

Ügyes az, aki ezeket kijátssza, ma így gondolkodik a világ!

Istennel kapcsolatosan nem feladataink vannak

A vallással kapcsolatosan nem feladataink vannak! Ezért sem szeretem azt mondani, hogy ***vasárnaponként a szentmisehallgatás kötelező.*** A kötelezettség lelki területre tartozik, a vallással, Istennel kapcsolatosan! Ez lelki kultúra! Ez lelki igény! ***Ez nem parancs kérdése!***

Az a csapda

Amit az írástudók állítottak Jézusnak, az gyerekes. Mennyivel gazdagabb, mennyivel találóbb Jézus csapdája: Kinek a képe van a pénzen? A császáré. Használjátok a pénzt?

Akkor adjátok meg a császárnak, ami a császáré!

Istennek pedig azt, ami az Istené!

A mai vasárnapon azon kell elgondolkodni nekünk, e világban élő embereknek, hogy mit jelent számunkra a hívő elkötelezettség?

Mit jelent a mi életünkben az Isten? Rendkívül fontos kérdés ez!

Ha szembe megyünk ezzel a kérdéssel, akkor azt kell mondani, hogy ez azt a kötelezettséget rója ránk, hogy ***a természetet*** nekünk kell a kegyelemmel átjárni!

Tudomásul kell vennünk, hogy ebben a világban ***készül a másik világ*** számunkra!

Tudomásul kell vennünk azt is, hogy a testben élő ember akkor tudja megőrizni az emberi arculatát, ha ***a Lélek uralkodik az életében!***

***Ezekkel a kérdésekkel kell nekünk szembesülni ahhoz,
hogy helyes emberképünk, istenképünk legyen!***

***Ebben a világban valamiképpen
Isten követői, Isten küldöttei legyünk!
Azért vagyunk keresztények, mert küldetésünk van!***

Vegyük sorra nagyon röviden ezeket a szempontokat

A teremtett világ jó, mert az Isten teremtette! Isten csak jót tud teremteni!

Az ember önmagában jó, mert az Isten teremtményei vagyunk! Isten csak jót tud teremteni!

Mit kezdünk mi ezzel a teremtett világgal

Sajátosan ennek a teremtett világnak az erejére, hatalmasságára gondolok! Az ember törpe, amikor a természet erőinek megnyilatkozásával találkozik. Az ember rádöbben, próbál védekezni, fölvenni a harcot ezekkel az erőkkel. Mindig alulmaradunk! Várakozunk, míg elmúlnak ezek az idők, ezek az órák, aztán próbáljuk újra kezdeni az életünket! Ezt a teremtett világot, amelybe megérkezünk mi emberek, valamiképpen ***a kegyelemmel kell megszelídíteni!*** Ez azt jelenti, hogy az ember a világnak ezekkel a legyőzhetetlen erőivel nem tud mit kezdeni, itt-ott megfékezgetjük ezeket, de.

***ebben a világban olyan helyzetet teremthetünk,
amelyben emberként tudunk élni!
Ez a lehetőségünk!***

Ezt ma így mondják divatos szóval: ***szocializálódás***, magyar szóval: társadalmi kérdések megoldása. Szocializálódás, socius, (szócius) azt jelenti: ***a szomszédom***, a mellettem lévő ember. Az ember ezt a világot, amelyben él, azáltal tudja élhetővé tenni, hogy a mellette lévő embert ***társaként ismeri fel*** és tudja, mi a dolga, mi a feladata vele kapcsolatosan, mit jelent ez az ő számára! Ezt a kiszolgáltatott embert valamiképpen emeli ezen túl a kultúra, a művészet és egyebek. Ezzel élhető lesz mindenek ellenére ez a jó világ! Csak mi vagyunk túl gyengék és kicsinyek ebben a hatalmas, nagyvilágban!

Itt vagyunk mi emberek

Isten ajándékokat ad nekünk, talentumokat, karizmákat. Az ember azáltal növekszik, hogy ezeket fölismeri és működésbe hozza. Így is mondhatnám: ez a szeretet civilizációja, az ember önmaga fölé nő, amikor tud szeretni! ***A szeretet kiemel*** minket ösztönös természetünkől és a lehetőségeket megteremti számunkra, hogy emberarcunk legyen!

Emberarcú lényként éljünk együtt egymással!

Sokszor kapjuk azt a kritikát, hogy a hívők, a keresztények a túlvilágba teszik át a kérdések megoldását. A földi élet megkezdett örökélet. Itt épül, – ha hiszünk – itt készül az ember túlvilági élete, az örökélete. ***Amit egynek tesztek, Nekem teszitek!*** Hajtsátok uralmatok alá a földet! – mondja az Isten! Teremtsetek magatoknak olyan világot, amely otthonotok, ha csak kis időre is, 50, 70, 90 esztendőre. Mennyit élünk ezen a földön? Az ember istenes élete már itt meg kell, hogy jelenjen, mert Isten előtt csak az számít, ami előtte is érték! Ha jót teszünk: Amit egynek tesztek, ha csak egy pohár vizet is adunk valakinek! Ez a különböző szolgálatok világa. Ezek által a cselekedetek által épül az ember másik világa!

***Ez a gondolkodásmód, magatartás, eszközrendszer
- ha komolyan gondoljuk a megkezdett örökéletünket -
a földi életünket is átalakítja!***

A testünk

Néha nagyon lesajnáljuk a testünket. Talán néha alul is értékeljük a testünket. Pedig testünk a Lélek eszköze. Az ember hivatása az, hogy a testi valóságát ***a Lélek uralma határozza meg.*** Ha a Lélek nincs jelen a mi életünkben, akkor a munkából rabszolgamunka lesz. Ma divat a ***sport***, a testi egészség megőrzése miatt. Mi van akkor, ha a sport már nem versenyzés, hanem versengés? Az emberek a testükkel visszaélnek, mert versengenek!

***Ha nincs Lélek, akkor nem versenyez az ember a másikkal,
hanem verseng vele!***

A szerelem

A szerelmünk annyira meghatározó az emberi kapcsolatunkban. Mi van akkor, ha a szerelemben nincs Lélek? Állati ösztönök hatalmasodnak el az embereken. Ma az állati ösztönök tobzódhatnak. A Szellemi szerelem! ***A Lélekkel átitatott szerelem*** kivonult a világunkból!

***Mi lesz a világból, mi lesz az életünkben,
ha az isteni világ horizontját egyszerűen elűzzük ebből a világból?***

***A mai vasárnap arra figyelmeztet bennünket,
hogy e világban élünk és Isten országát építjük!
Emberek vagyunk, a lelkünk révén Isten gyermekei!
Ha komolyan vesszük ezt, akkor a perspektíva isteninek mondható!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Tudom, hogy holnap az emberek jó esetben a megemlékezéseken vesznek részt, azokra a szavakra kíváncsiak, amiket majd elmondanak. Sokkal kevesebben lesznek, akik a szentmisén vesznek részt és gondolnak arra, – éppen a mai énekekre hivatkozva, amikor Jézus szent véréből énekeltünk - hogy piros vér folyt a pesti utcán! Az 56 utáni években visszavonultunk, félt mindenki. Ugyanakkor ***néhány templomban voltak október 23-án a hősökért szentmisék*** és a jövőnkért imádkoztunk! Számomra boldog idők voltak, mert annyian voltak a szentmiséken, hogy nem fértek be a templomokba.

Ma nagyon kevesen jönnek el a templomba! Ez ijesztő perspektíva! Holnap este azokért imádkozunk, akik az életüket kockáztatták a barikád egyik oldalán. Még azoknak is jut egy kicsi az imádságunkból, akik a másik oldalán álltak a barikádnak és elárultak bennünket. ***Csodálatos napok voltak azok!*** Gondoljunk abba bele, hogy azon az oldalon volt mondjuk Nagy Imre, amely oldalon a börtönéből kiszabadított Mindszenty bíboros volt, amely oldalon ott voltak a régi világ megszégyenített emberei és a reményvesztett, csatatkozott kommunisták.

Milyen izgalmas összeborulás volt ez!

Gondoljunk erre különösen manapság, amikor sajnos hazánkban is igen sokan vannak, akik magyarnak mondják magukat, de a lelkük nem magyar. Holnap mód lesz arra, hogy legalább ***emlékezzünk, imádkozzunk a hősökért és azokért, akik gyalázatosan megtoroltak bennünket!***